

affholdes fra at indtræde i Samfundet. Efterhaanden ville Folk komme med; han vidste af egen Erfaring, at der skulde Tid til at komme helt med, og at der maatte undes Folk en vis Ro dertil.

Efter nogle yderligere Bemærkninger gik man til Afstemning.

Styrelsens Forslag (se ovenfor) *vedtoges* med 39 St. mod 13.

Derefter begrundede Frk. *Grundtvig* Styrelsens Forslag, at i Lovenes § 4 det Antal Medlemmer, der kunne kræve et Fællesmøde sammenkaldt, fastsættes til 20 i Stedet for som nu til 10, og at § 6 affattes saaledes: »Det almindelige Fællesmøde sammenkaldes, med 3 Ugers, de overordentlige Fællesmøder med mindst en Uges offentlig Varsel. Spørgsmaalet om et Fællesmødes Lovlighed afgjøres ved simpel Stemmemæflighed«. Ændringen gik ud paa at hjemle en kortere Frist til Indkaldelsen af overordentlige Fællesmøder.

Begge Forslag *vedtoges* enstemmig.

Den Forandring, som Generalforsamlingen foretog i Lovenes § 1, anse ogsaa vi for heldig. Men vi tro det dog rigtigt at fremhæve, at den »Ligeberettigelse«, som vi for nærværende Tid anse det for mindre hensigtsmæssigt at optage paa »Dansk Kvindesamfund«s Program, alene er Ligeberettigelsen i Staten — Kvindernes politiske Valgret og Valgbarhed. Det hører ikke til de Opgaver, der ligge for i Øjeblikket, og det vilde da næppe være enten klogt eller rigtigt at gjøre Tilslutning til dette Krav til Skjælnemærke og Fane for den danske Kvindebevægelses Venner. »Dansk Kvindesamfund« bør være rummeligt nok til at samle alle dem, der ville være med til at føre Kvindesagen nogle Skridt fremad, selv om de ikke *endnu* slutte sig til de fjærnere liggende Opgaver. I øvrigt nære vi for vor Del ingen Tvivl om, at en *sideordnet* Stilling for Kvinde og Mand paa alle Omraader er Kvindebevægelsens Maal. Og hvad særlig angaar Forholdene i Familie og Erhvervssamfund, da har »Dansk Kvindesamfund« allerede tidligere vedkjendt sig som sin Opgave at arbejde for fuld Ligeberettigelse for Kjønnene paa disse Omraader, og heri er der naturligvis ikke sket nogen Ændring ved den vedtagne Lovforandring. Finder man den sidst vedtagne § 1 noget vag og ubestemt, da er der Grund til at betone, at »Dansk Kvindesamfund«s Formaal dog nu er angivet paa en fyldigere og mere omfattende Maade, end det indtil den 15de April d. A. var Tilfældet. Hermed bør Kvindesagens mere fremskredne Venner formentlig lade sig nøje; det hele Spørgsmaal om, hvad der staar i Lovene, er jo mindre væsenligt. Man bør efter vort Skjøn være tilfreds, naar de ere affattede saaledes,